

3. PROJEKT

„Situace a výhled Českého rozhlasu 2016-2021“

PROJEKT - Situace a výhled Českého rozhlasu 2016 - 2021

Ing. Zdeněk Duspiva, Latrán 54, Český Krumlov

SOUČASNOST

Český rozhlas (dále jen „ČRo“) je v současnosti v dobré kondici, prošel významnou restrukturalizační změnou i nastavením jasné definice a profilace provozovaných stanic a programů. ČRo má odpovídající pozici i perspektivu v současném českém mediálním prostředí. Renomé ČRo je dobrou devizou i do budoucna. ČRo je systémově, technicky i programově připraven pro plně digitální éru, ale pro úspěch musí, kromě pečlivé a důsledné přípravy, lépe spolupracovat se státními orgány i dalšími partnery.

Projekty Petera Duhana (2009, 2011) a především reálná změna poměrně dlouho zakonzervovaného programového i organizačního chodu ČRo byly správnými kroky. Řada věcí se zcela jistě podařila, ale v posledních etapách došlo k řadě zbytečných i chybných kroků. Za nepodařené považuji především některé personální změny a časté obměny na klíčových postech i v některých sekcích. Personální změny byly v řadě případů provázeny i organizačními úpravami, slučováním i rozdělováním sekcí a úseků. V posledních měsících se ve větší míře projevovala určitá nekompatibilita a horší spolupráce členů vedení i preferování osobních ambicí i zájmů nad zájem ČRo. V některých konkrétních případech pak došlo i k překročení či opakované revizi původních programových a strategických plánů, mnohdy i v důsledku zmíněných personálních změn. Je také otázkou, zda se trvalá snaha o expanzi a externí prezentaci, či jejich míra, nedostaly do pozice, kdy kvantita a rychlost někdy předstihla kvalitu. Další etapa by se podle mého názoru měla jednoznačně zaměřit na zkvalitňování obsahu vysílání i jeho prezentaci a tím i posílení veřejnoprávního charakteru.

Hlavním úkolem pro nejbližší období bude základní personální a organizační stabilizace. Některé sekce i přes snahu o reformu zůstaly provozně i personálně zakořeněné v dřívějších časech anebo příliš nepodporovaly klíčové rozhlasové priority. Rovněž vzájemné vztahy mezi nově vytvořenými organizačními celky, často centralizovanými, si i na základě dosavadních zkušeností zasluhují přinejmenším revizi nebo redefinici. Časté personální změny, hlavně na vedoucích postech, narušovaly kontinuitu a efektivní spolupráci. V některých případech došlo po změně vedení k téměř

kompletní personální obměně celých sekcí nebo úseků. Až příliš časté a rychlé změny nepodporují vnitřní stabilitu a důvěru zaměstnanců a nepřispívají ani k dobrému vnímání ČRo navenek.

V případech vysílání a v dalších projektech lze sledovat i některé prvky, které zřejmě překračují v řadě případů formát veřejnoprávního média a vyznívají značně „komerčně“ až konzumně. Není to ale o tom, že by i ČRo neměl využívat nové a moderní prostředky a nástroje prezentace a komunikace, a prezentovat svoji práci atraktivně, ale forma by neměla potlačovat obsah. Strategické projekty byly poměrně dobře nastartovány, ale nebyly či nejsou dostatečně dobře a důsledně koordinovány a provázány. I přes původní „volební“ projektové plány na vypracování „aktivní“ legislativní koncepce má ČRo stále rezervy v optimalizaci legislativního rámce i v dalších oblastech, včetně digitalizace. Účast a aktivní zastoupení ČRo v orgánech EBU je nadějná, ale zatím nepřinesla mnoho konkrétního a využitelného v praxi, s výjimkou projektu VIZE 2020.

Z mého profesního pohledu a 2leté praktické zkušenosti jsou nedostatečně podporovány regionální stanice ČRo. Jsou přitom jedním z klíčových veřejnoprávních prvků vysílání a asi nejbliže svým cílovým posluchačům. Regiony by měly mít mnohem větší prioritu a podporu, než tomu bylo v posledních letech, kdy byly ve svém důsledku spíše oslabovány a oddělovány od celku.

Řada agendy byla centralizována a mnoho věcí je nově řešeno externími službami se všemi z toho plynoucími riziky. Outsourcing služeb byl v ČRo v řadě případů nevhodně aplikován i tam, kde by měly být přímo v kompetenci rozhlasu. V řadě případů to pravděpodobně přináší ekonomické a rozpočtové výhody, ale na úkor autonomie a flexibility. Došlo tak i ke ztrátě přímého vlivu na agendu a práci lidí, avšak se zachováním obecné zodpovědnosti za výsledky jejich práce. S tím souvisí nejen ztráta funkčnosti systému, ale i zatížení složitou komunikací i administrativou. Příkladem jsou servisní a obslužné služby v regionech, kde zaměstnanci jiných sekcí nespádají pod regionální management a systém je prováděn „objednávkami“ přes centrálu. V realitě pak přirozeně slábne loajalita i spolupráce. Plánování v takovém systému má rovněž své limity a překážky, zejména třeba v personální oblasti či vysílání. I v tomto je třeba uvědomit si, že nejen technologie a média, ale i společnost a kultura se budou dále ještě dynamičtěji měnit.

PROFILACE STANIC ČESKÉHO ROZHLASU

Současný rozsah a naplněný stav produkovaných rozhlasových a dalších formátů nutně vede k potřebě omezit další programovou expanzi a tříštění i překrývání kapacit. Na základě nutného přesnějšího komplexního posouzení bude velmi pravděpodobně vhodné omezit další snahu o kvantitativní nárůst programových projektů a soustředit se více na optimalizaci a kvalitativní rozvoj stanic a příslušných programových formátů.

ČRo Radiožurnál je moderní zpravodajsko-publicistická stanice. Ve vysílání se soustřeďuje na okamžité a rychlé zpravodajství z domova i ze zahraničí. Stanice dosáhla v posledních měsících rekordních výsledků poslechoвости. Mezi některými posluchači ale mezitím roste mírná pochybnost, zda již ČRo1 nezní příliš „komerčně. Pro další fáze bych se ještě více zaměřil na prezentaci stanice s nejdůvěryhodnějším zpravodajstvím, s největší sítí reportérů v ČR i ve světě. Rychlosti zpravodajství se Radiožurnálu nemůže nic vyrovnat. Radiožurnál by si měl i nadále a možná i více udržet v hudební stránce určitý odstup od komerčních stanic. I přes nedávnou poměrně výrazně pozitivní obměnu hudební složky vysílání se i v této oblasti podle průzkumů objevují výhrady.

ČRo Dvojka je stabilní celoplošná rodinná stanice. Jde o smíšený formát s kombinací proudového a titulkového vysílání. Dvojka prošla změnou hudební grafiky a modernizací hudby a bohužel navenek je až příliš blízká inovovaným regionálním stanicím, se kterými se dělí o posluchače. Na první poslech to vypadá, že se stanice odklonila od tradice a snaží se možná i podbízet známými obličejí na úkor kvality.

ČRo Vltava je „kulturní“ stanice s vysokou úrovní - smíšený formát, převážně titulkové vysílání. Je zaměřena na náročné posluchače všech věkových kategorií. Myslím, že by si i do budoucna měla zachovat přiměřeně konzervativní charakter a současnou vysokou úroveň. Jako nevhodné a násilné vnímám vložené vysílání rádia Wave. Vltava bude prestižní „artový“ kanál ČRo (byť ne jako v ČT, kde je patrný odklon k „banální“ kultuře i kolize s dalšími kanály). Bylo by asi dobré zamyslet se nad moderací, kde by serióznost neměla současně znamenat zkostnatělost a archaický projev.

ČRo Plus je inovovanou analyticko-publicistickou stanicí mluveného slova, určenou pro náročné posluchače. Letošní rozšíření vysílání i v pásmu VKV je významným úspěchem. Poněkud překotný podzimní restart ale provázají pochybnosti o optimální míře nákladů a viditelně zpožděnou personální a programovou připravenost. Je otázkou,

zda formát nezbytně v této fázi vyžaduje větší participaci dalších center. Věřím, že riziko politického bulváru u takového projektu, i přes některá varování, nehrozí.

ČRo Radio Wave je stanicí především pro mladé posluchače. Stanice i přes podobné komerční projekty, realizované i neziskovými subjekty, má své místo na naší scéně. Stabilní stanice, která by se ale přeci jen měla více odlišovat od obdobných formátů (např. po vzoru rakouské veřejnoprávní FM4).

Rádio Junior je speciální digitální stanice pro děti a mládež (3-12 let). Původní ambice, aby si ČRo získával už velmi mladé posluchače a postupně je dále provedl, coby své věrné, je možná až příliš optimistická. Poměrně „mladý“ a příjemný projekt je dobře veden, ale naráží na identické konkurenční neziskové i komerční projekty.

Regiony představují relativně dobrý koncept 14 donedávna nesourodých regionálních stanic, které patří v rámci ČRo k těm „výrobně“ náročným. Regiony v maximální míře naplňují požadavky na veřejnou službu. Projekt Regiony 2014 je v zásadě správný a po technické stránce z větší části splněný. Tradiční historické stanice spíše oslabil, mladším stanicím většinou pomohl. Bylo by vhodné provést vyhodnocení s případnými korekturami, a to jak u společných pořadů, tak u specifického regionálně orientovaného vysílání. Je nutné prověřit i „dodávanou“ hudební složku. Stanice se v posledních letech dostaly se svými formáty do donedávna nepoznaného konkurenčního prostředí. Modernizace mnoha zastaralých formátů i redefinování cílové posluchačské skupiny přišly poněkud pozdě, ale dává naději. Při tolika organizačních, personálních, programových a formátových změnách je však podhodnocený marketingový rozpočet a velmi slabá je i celorozhlasová podpora a synergie. Tradičně se v mnoha případech regionální vysílání doprovází dovětkem „budou řešeny v další etapě...“.

ČRo Jazz je stanicí jazzové hudby, která vysílá zejména pro náročné zájemce. Svými posluchači je vnímána pozitivně, konzervativní formát je v tomto případě na místě. Pomohla by větší propagace.

ČRo D-dur se věnuje vysílání klasické hudby, která není šířená na VKV, svoji službu naplňuje správně a podporuje image ČRo.

Zahraniční vysílání – správně naformátovaná a potřebná stanice, plní svoji roli - vše je úměrné rozpočtovým možnostem.

BUDOUCNOST

Český rozhlas by měl být objektivní a moderní elektronické médium a současně silná a důstojná kulturní instituce. Důležité je nejen udržení, ale i o posílení veřejnoprávní role a charakteru v každodenním vysílání i v prezentaci ČRo. Podmínkou je kvalita, objektivita, inovace i flexibilita. ČRo musí být multidimenzionální a vedle organizačního, technologického, ekonomického a programového rozvoje musí obsahovat i koncept otevřené veřejnoprávní mediální organizace. Základem konceptu je smysluplná spolupráce s ostatními subjekty, zejména se subjekty poskytujícími veřejnou službu. Na dosavadním definování „MISE“ ani „VIZE“ ČRo není třeba nic měnit, jen důsledně ve všech aspektech dodržovat! (MISE: „Naším posláním je sloužit veřejnosti, poskytovat kvalitní informace, vzdělávání, kulturu i zábavu a přispívat k ochraně a rozvoji základních hodnot demokratické společnosti“. VIZE: „Chceme být vysoce důvěryhodným, vyhledávaným a nezastupitelným sdělovacím prostředkem.“). I nadále platí 6 principů vysílání podle EBU „Deklarace hlavních hodnot veřejnoprávních médií“ a základní redakční zásady.

Pro restart ČRo bude nezbytné podrobnější zhodnocení současné situace, popsání známých i předvídatelných rizik a aktualizovat celkové směřování, přesně definovat krátkodobé i strategické cíle a podle toho i upravit celkový chod organizace. Je nutné celkově stabilizovat ČRo a motivovat zaměstnance, povzbudit a posílit loajalitu.

Základní teze

Mojí vizí je zaměřit se a usilovat o větší transparentnost a otevřenost fungování ČRo a po vzoru evropských veřejnoprávních médií aplikovat tzv. princip „skleněného domu“. Tyto zásady chci prosadit ve všech oblastech činnosti rozhlasu i ve vztahu k veřejnosti a přirozeně i k Radě ČRo. Zajistím Radě ČRo podmínky a nezbytnou součinnost pro plnění její kontrolní role. Za důležitou považuji vzájemnou spolupráci a komunikaci. V oblasti financování a realizace veřejných zakázek ČRo zvažuji změnit dosavadní limity zveřejňování informací směrem k větší otevřenosti.

Program – Soustředit se více na kvalitu vysílání a stanic oproti kvantitativnímu přístupu. Snížit množství a někdy až povrchní charakter některých projektů, které vedou až k jejich „inflaci“ a zeslabování efektu. Utlumit sice dílčí, ale stále více viditelné (slyšitelné) tendence komercializace a bulvární nádech některých částí a prvků ve vysílání či propagaci. Posílit veřejnoprávní charakter stanic a jejich vysílání,

prezentace i formátování. Využít trvale dodržovanou objektivitu a rozsah vysílání jako konkurenční výhodu pro naše posluchače. Kromě hodnocení poslechovosti a dalších kritérií připravit projekt obsahového kvalitativního hodnocení vysílání ČRo - kontinuální obsahová analýza zpravodajství, publicistiky a diskusí ČRo, umožňující zpětnou vazbu.

Kultura a společnost – Posílit roli ČRo jako kulturní instituce, využívání archívních zdrojů, spolupráci s vědeckou a akademickou sférou, školami a vzdělávacími institucemi. Připravit moderní koncept vysílání pro menšiny. Transparentně řešit mediální spolupráci s dalšími subjekty, stanovit priority a aktualizovat mechanismy schvalování.

Organizační struktura ČRo – Provéřit a pracovně vyhodnotit dosavadní systém (interní strategický a provozní audit) a provést dílčí korektury s cílem zajistit lepší spolupráci a provázanost. Je třeba zvýšit programovou a výrobní efektivitu a současně omezit negativní důsledky reformy jako jsou nezúčastněnost či pasivita. Po všech změnách i chybách musíme posílit přirozenou loajalitu a sounáležitost zaměstnanců k ČRo. Za samozřejmost považují vyjasnění vzájemných vztahů a závazků mezi centry a dalšími složkami. Je třeba zhodnotit důsledky centralizace mnoha agend a využívání outsourcingu. Systém smluvních objednávek mezi sekcemi a centry v mnoha případech naráží na plánovací kolize a je riziko neefektivního využívání finančních prostředků. Je třeba aplikovat základní principy projektového řízení. Na základě analýzy nastavit nové a konkrétní krátkodobé i perspektivní cíle pro činnost ČRo. Aktuální organizační struktura s členěním na 3 hlavní sekce s redukcí počtu náměstků je po letech změn a reorganizací přiměřená, i když si zaslouží revizi.

Personální oblast - Stabilizovat personální politiku a dosáhnout větší a užší spolupráce a podpory mezi členy vedení ČRo a dalšími stupni řízení. „Lidé“ jsou základním článkem a klíčem k úspěchu každé firmy a instituce a v případě ČRo to platí o to víc. Personální náklady činí ročně 84 % z disponibilních prostředků (47,4% z celkového rozpočtu). Je nutné optimalizovat činnost týmů a sekcí a současně potlačit prezentaci osobních ambicí na úkor zájmů a priorit ČRo. Hodnocení a odměňování pracovníků musí být primárně podle práce a výsledků i ochoty pracovat na sobě. Je nutné dále podporovat inovativnost a flexibilitu. (V některých ojedinělých případech pak chybí i určitá forma existenciální motivace). Standardní komunikace a spolupráce s odborovými orgány je nezbytností, stejně jako systematická péče o zaměstnance,

jejich vzdělávání a další rozvoj i starost o podmínky pro jejich práci. Pro plánování v personální oblasti dosud chyběla variabilita a flexibilita řešení potíží či změn. Je nezbytná motivace zaměstnanců a jasná perspektiva i dostatečná informovanost. Přitom právě nedávný interní „komunikační“ audit ukázal na řadu nedostatků, které nebyly zatím zcela odstraněny.

Spolupráce s Českou televizí - Budu aktivně usilovat o zásadní rozšíření spolupráce na všech úrovních a v konkrétní podobě nejen v současné době a reálně formě a při společných projektech, ale i v rámci strategického směřování a společných otázek poskytování veřejné mediální služby. Dosavadní úroveň spolupráce je spíše formální. V souvislosti s kmitočtově-technickými změnami se pak otevírá možnost pro spolupráci zejména v regionech, ale i při výměně informací, spolupráci na mediální prezentaci při významných událostech a rozvoji crossmediální prezentace. Účinně nefunguje ani kooperace při nastavení odpovídajícího legislativního rámce pro zabezpečení trvalého rozvoje obou institucí. Rovněž spolupráce zahraničních zastoupení či u přeshraničních projektů není dostatečně využívána.

Legislativa – Řešit systémově a transparentně, formovat své zájmy a priority a prosadit je při jednání se státními institucemi i volenými orgány. Posílit legislativní tým i základní principy projektového řízení.

Digitalizace – Je nezbytné vrátit se k vlastní schválené koncepci a důsledně postupovat ve smyslu nastavených priorit, s respektem a za širší spolupráce s dalšími subjekty a orgány. Nastavení a výsledky procesu digitalizace předurčí i kapacitní možnosti pro ČRo a jeho perspektivní roli. Digitalizace se začala systémově naplno řešit na přelomu let 2014/2015, spolu s restartem práce digitálního týmu. V roce 2014 jsem navrhl základní teze dalšího postupu a za dílčí spolupráce s některými kolegy vypracoval finální návrh „Koncepce rozvoje digitalizace ČRo“. Dokument byl na jaře představen na semináři ve spolupráci s PSP a v srpnu byl realizován jeden z prvních plánovaných kroků – spuštění experimentu na širším území. V dalších fázích ale byla preferována spíše překotná „prezentační“ forma na úkor koordinovaného postupu a důsledného dodržování vlastní koncepce a hlavních zásad, a to při jednání s potenciálními partnery i v rámci přípravy legislativy a jednání k vládním materiálům. Snaha dohodnout společně optimální podmínky pro další postup, včetně role státu, není zatím úspěšná.

Ekonomika - Cílem je udržet a stabilizovat příjmy, legislativně i věcně dořešit problematiku „DPH“ - s návrhem na využití vrácených plateb pro budoucí rozvoj (technologie/digitalizace). Struktura rozpočtu je determinována mandatorními výdaji (32%) a vázanými účelovými náklady (12%). Celkově se rozpočet postupně stabilizuje ve všech hlavních ukazatelích a umožňuje větší předvídatelnost. Pokrok v zavedení produktového controllingu v roce 2016 je třeba využít pro systém ekonomicko-manažerského řízení, ke zefektivnění kontroly i plánování a zvýšení transparentnosti.

Marketing a propagace – Je nutné vypracovat ucelenější koncepci, navazující na kompletizaci programového portfolia a programové profilace stanic ČRo i strategické cíle (spolupráce s ČT, digitalizace). Přiměřeně podpořit všechny stanice a projekty ČRo a dosáhnout větší provázanosti a vzájemné podpory stanic a projektů. I v rámci propagace je nutné usilovat o to, aby veřejnoprávní neznamenal neatraktivní a nemoderní. V rámci zlepšení komunikace, zejména s posluchači, navrhuji inovaci kontaktního posluchačského centra (ad ČT).

Technika - Investice do klíčového segmentu byly dlouhodobě podlimitní, postupně se daří se měnit dosavadní roztržitost a nekompatibilitu vybavení. Letošní opětovné spojení odboru techniky a IT je logické a správné. Technologická systemizace pokračuje poměrně dobře, vč. komplexního sjednocování a zjednodušení používání IT a dalších kompatibilních systémů. Zlepšení si vyžádá potřebu reciprocitu a spolupráce technických a „výrobních“ kapacit center, regionů i pražských studií a to pro všechny články a stanice v rámci ČRo. Je nutné zvýšit elementární a technickou bezpečnost vysílacích a dalších pracovišť.

Výroba - Současný systém prošel i po novém nastavení řadou změn, ale stále nelze říct, že jde o konečnou a optimální podobu. Vznik a centralizace centra výroby a rozdělení na 4 hlavní tvůrčí skupiny přinesly mnohé potíže i nevyužívání personálních, dramaturgických a výrobních kapacit. Vytrácí se přímá zodpovědnost i prostor pro aktivitu a větší inovativnost. To nenahradily ani pokusy o „burzu nápadů“ mezi zaměstnanci. Plánování, včetně rozpočtování a dislokace prostředků, neumožňují dostatečnou míru flexibility i variability, jak je tomu u uměleckých a tvůrčích procesů potřeba. Dochází k nerovnoměrnému využití „lidských a tvůrčích zdrojů“ i producentským chybám, například i ve vztahu ke stanicím, zejména v regionech. I zde je patrná absence efektivního projektového řízení i vlastní koncepce a organizace práce. Je též nutné obnovit systém koordinace výrobních kapacit a využití studií pro výrobu.

Správa a provoz – Je nutné bez odkladu ukončit násilnou a prokazatelně neefektivní centralizaci odboru správy majetku a její agendy mimo příslušné stanice, která vedla mj. k zablokování řady projektů a narušení řešení běžných agend a technické správy ve stanicích, zejména pak v regionech.

Vysílání – Dál musíme trvat na stanovených pravidlech a dodržování Kodexu ČRo. S celorozhlasovými projekty jsou zatím dobré zkušenosti, ale musíme je lépe a více provázat se všemi stanicemi. Je třeba respektovat jejich charakter i posluchače a více zapojit stanice již ve fázi příprav. Strategickým cílem je, při zachování veřejnoprávního charakteru vysílání ČRo, udržet poslechovost a další hodnotící kritéria vysílání minimálně na současné úrovni, zejména podíl na rozhlasovém trhu. Centrum zpravodajství plní svoji roli a postupně se daří odbourat vážné překážky a komplikace, které nový systém přinesl. Nově aplikovaná datová žurnalistika pro potřeby vysílání je správným krokem a bude vhodné její využívání posílit.

MOTIVACE

Během své profesní kariéry v médiích jsem prošel mnoha stranami mediální sféry. Úplně na počátku všeho byla silně negativní osobní zkušenost z doby úspěšné práce na obnově a rozvoji Českého Krumlova v 90. letech. Silný jednostranný nepravdivý mediální tlak, převážně přes lokální privátní média, pod kterým jsem delší dobu pracoval, byl důvodem se o média více zajímat. Pochopil jsem, že není nutné pouze poctivě pracovat, ale důležité je i umět svoji práci obhájit před veřejností. Tehdy jsem měl příležitost poprvé se setkat s veřejnoprávním vysíláním, kam jsem byl pozván jako host do živého diskuzního vysílání v ČRo České Budějovice. Po všech negativních zkušenostech a mediální manipulaci jsem pochopil, že jsou i objektivní a korektní média.

Po vážné a život ohrožující zdravotní pauze jsem měl dost času přemýšlet o svém dalším profesním směřování, jehož výsledkem bylo angažmá v médiích. Nejprve jsem pracoval v řídicích pozicích regionálních soukromých a neprofitních rádií, později jsem byl zvolen do RRTV. Na svoji práci v Radě, kde jsem se věnoval zejména digitalizaci, jsem navázal na Ministerstvu informatiky při tvorbě vládní koncepce a legislativy. Díky tomu jsem důkladně poznal chod státní správy a zejména legislativní procesy.

Jmenování národním koordinátorem mě přivedlo k náročné manažerské a zodpovědné pozici do prostředí mnoha protichůdných zájmů i tlaků. Díky trpělivosti, schopnosti vyjednávat, pracovitosti a jasné vizi se podařilo projekt dotáhnout do úspěšného konce a přitom neustoupit z vytčeného cíle a nepodlehnout všudypřítomným tlakům a trvale stresovému prostředí. Získal jsem mnoho dalších zkušeností i s možností zorientovat se ještě více v mediálním prostředí. Při přípravě a provádění informační kampaně jsem spolupracoval s mnoha zajímavými lidmi a institucemi z neziskové sféry, které například spolupracují a pomáhají starším lidem nebo osobám s handicapem.

Jsem rád, že jsem se po skončení velkého celostátního digitálního projektu, dotýkajícího se miliónů obyvatel, mohl zúčastnit a nakonec uspěl ve výběrovém řízení na ředitele dvou regionálních rozhlasových stanic. Přineslo mi to, kromě jiného, i poznání mnoha zajímavých a profesně nadšených lidí, kteří s radostí a úspěchem dělají svoji novinářskou práci. Regionální zaměření pak navíc přináší i bezprostřednější kontakt s našimi posluchači. A právě komunikace a kontakt s lidmi mi vždy přinášely radost i pocit smysluplnosti práce. Dosavadní práce v ČRo mi přinesla smysluplnou a rozhodně ne rutinní práci. Myslím, že i při práci na reformě regionálních stanic jsem prokázal manažerské schopnosti, smysl pro koncepční a strategické řízení spolu s vyjednávacími dovednostmi i loajalitu k firmě i projektu.

Věřím, že s životní i pracovní pokorou a přiměřenou mírou odvahy a energie, mám co nabídnout při řízení ČRo a přivést veřejnoprávní rádio do digitální éry - posílené, sebevědomé a pro svoji objektivitu a kulturnost oblíbené. Osobně jsem na základě zkušeností a s plnou zodpovědností připraven vést sebevědomý, nezávislý a moderní Český rozhlas a dojít společně k přípravě důstojné oslavy 100 let fungování (2023).

Ing. Zdeněk Duspiva
Český Krumlov 5.12.2015

